

Sygn. akt II Ka 282/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSO Magdalena Dąbrowska

Sędziowie: SSO Wiesław Oryl

SSO Artur Bobiński (spr.)

Protokolant : Luiza Ustaszewska - Sęk

przy udziale oskarżyciela prywatnego E. D.

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2015 r.

sprawy **Ł. M.** oskarżonego z art. 157§2 kk

na skutek apelacji oskarżyciela prywatnego E. D.,

od wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkowie VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Pułtusk

z dnia 17 grudnia 2014r. w sprawie sygn. akt. VI K 1709/13

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. koszty procesu przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II Ka 282/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2014r. Sąd Rejonowy w Wyszkowie VI zamiejscowy Wydział karny z siedzibą w Pułtusk w sprawie VIK 1709/12 umorzył warunkowo postępowanie karne wobec Ł. M., oskarżonego o dokonanie czynu z art. 157§2 kk. zwolnił również oskarżonego z ponoszenia kosztów postępowania.

Apelację od tego wyroku wywiodła oskarżycielka prywatna E. D..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżycielki prywatnej okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym. Nie spełniała wymogów formalnych tego środka odwoławczego. Nie zawierała również, pomimo swojej obszerności, argumentów zasługujących na uwzględnienie. Zawierała natomiast szereg jej przemyśleń i uwag odnośnie życia osobistego oskarżonego Ł. M. i jego żony oraz stosunków z teściową oskarżonego i babcią jego żony. Zdaniem skarżącej oskarżony i jego żona znęcają się nad nimi. Ona zaś padła ofiarą działań oskarżonego, gdy niosła pomoc niedołądziej K. G.. Co do zasady wyartykułowany został jedynie zarzut nieprzesłuchania przez Sąd Rejonowy świadków K. G. i H. G.. Cały sens apelacji sprowadzał się zaś zdaniem Sądu Okręgowego, choć wprost to nie wynika ze złożonego środka odwoławczego, do kwestionowania stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu.

Sąd Okręgowy nie czuje się uprawniony do moralnej oceny sposobu życia oskarżonego Ł. M., dopóki nie zostanie wniesiony ewentualny akt oskarżenia o popełnienie na szkodę H. G. albo K. G. jakiegokolwiek przestępstwa. Dlatego też w tym zakresie kwestie poruszane w apelacji pozostawały poza sferą rozważań Sądu Okręgowego. Skupiając się na kwestiach natury prawnokarnej, wskazać należy w pierwszej kolejności, że zasadnie Sąd Rejonowy, pomimo wcześniejszego dopuszczenia wniosku dowodowego, zrezygnował z przesłuchania niedołączonych świadków K. G. i H. G.. Nieprzesłuchanie tych świadków nie miało wpływu na poczynione ustalenia faktyczne. Do poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych wystarczyły bowiem przeprowadzone dowody osobowe, w tym przede wszystkim zeznania pokrzywdzonej E. D. wsparte opinią lekarską. Prawidłowo Sąd Rejonowy przypisał tym dowodom przymiot wiarygodności. Z zeznań pokrzywdzonej E. D. wynika rodzaj użytej wobec niej przez oskarżonego przemocy, za wyjątkiem użycia paralizatora. Sąd Rejonowy na k. 7 uzasadnienia przekonywująco umotywowował swoje stanowisko w tym zakresie. Opinia lekarska, co zasadnie wyeksponował Sąd Rejonowy, nie zawierała żadnych informacji o ewentualnym przypieczeniu ciała pokrzywdzonej, co mogłoby świadczyć o użyciu tego urządzenia. Zeznania pokrzywdzonej w tym zakresie, wobec wskazanych wyżej wątpliwości nie mogły być przez Sąd Rejonowy podzielone.

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił również stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, uzasadniający zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania karnego. Wobec oskarżonego zachodziły ustawowe przesłanki zastosowania tego środka probacyjnego. Sąd Rejonowy wykazał, że działanie oskarżonego charakteryzowało się stopniem społecznej szkodliwości, który musi być oceniany jako nieznaczny. Było ono spowodowane silną ingerencją pokrzywdzonej w życie rodziny oskarżonego. Podejmowane wcześniej próby ograniczenia pobytu pokrzywdzonej w domu zajmowanym przez oskarżonego i jego rodzinę nie przyniosły pożądaných przez niego skutków.

Analiza całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jak i pisemnych motywów wyroku Sądu Rejonowego prowadzi do wniosku, iż Sąd I instancji nie naruszył reguł rzetelnego procesu sformułowanych w art. 7 kpk. Ocenił zebrany materiał dowodowy, przyjmując za podstawę orzeczenia, zgodnie z art. 410 k.p.k. całokształt okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej. Sąd Rejonowy, poddał przeprowadzone dowody ocenie z zachowaniem reguł określonych w art. 7 k.p.k. Następnie na podstawie tej oceny dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i wyprowadził właściwe wnioski w przedmiocie prawno-karnej oceny zachowania oskarżonego Ł. M.. Pisemne uzasadnienie wyroku spełnia zaś wymogi art. 424§1 kpk i pozwala na prześledzenie i ocenę prawidłowości rozumowania Sądu Rejonowego, które doprowadziło do takiego a nie innego rozstrzygnięcia poddanego pod ocenę Sądu zdarzenia.

Apelacja oskarżycielki prywatnej nie zawierała żadnych argumentów, mogących skutecznie podważyć stanowisko prezentowane przez Sąd Rejonowy.

Mając na uwadze wyżej przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.